

BEROEPS- BELANGEN

PRIORITEIT EN ETHIEK

Prioriteit beteekent voorrang, voorkeur, ouder zijn of van vroeger dagteekening.

Deze laatste beteekenis heeft in de wetenschap een zeer bijzondere waarde verkregen.

Het woord prioriteit wordt hier een prioriteitsrecht. Dit prioriteitsrecht komt op verschillende manieren tot uitdrukking.

Het meest bekend is dit recht, neergelegd in de regeling van patenten.

De wetenschap echter kent nog meerdere prioriteitsrechten, dit komt b.v. tot uitdrukking in het aanhalen van den naam van den eersten vinder van een of andere behandelingsmethode.

Wanneer een tweede, dermate belangrijke wijzigingen heeft aangebracht, dat de vinding voor uitgebreider toepassing in aanmerking komt, komt het wel eens voor, dat de naam van den oorspronkelijken uitvinder verloren gaat en de uitbreiding van de bekendheid schuld is aan het feit, dat de verbreider den naam krijgt, die hem maar gedeeltelijk toekomt.

Het is ook wel voorgekomen, dat in sommige gevallen de eerste uitvinder niet meer te achterhalen was en dus de naam van den verbreider werd aangenomen om aan te geven, wat in een bepaald geval bedoeld werd.

Nu geldt het niet noemen van namen van de uitvinders van een methode in vakkringen terecht voor minder oirbaar.

Dit klemt te meer wanneer in het eene geval dit wel en in het andere geval dit niet gedaan wordt.

1. We zouden dan soms geneigd zijn aan te nemen, dat de schrijver bij gebrek aan litteratuur-kennis nagelaten had te vermelden wie deze uitvinding gedaan had.

Dit zou den schrijver direct stellen op de plaats, waar hij dan hoort n.l. als niet op de hoogte van zijn vak, mitsgaders vaklitteratuur.

2. We zouden ook geneigd kunnen zijn te veronderstellen, dat de schrijver het wist, maar dat hij het niet noodig vond om het te vermelden, aangezien hij van meening was, dat het volkomen algemeen bekend is, dat een ander het uitgevonden heeft.

Ook in dit geval begaat de schrijver een fout, want al schrijvende en herhalende verwekt hij toch de suggestie dat hij het zelf uitgevonden heeft en sticht op die manier verwarring in de betiteling van de methode, hetgeen later aanleiding kan geven tot minder fraaie prioriteitsrecht-onaangenaamheden.

3. We zouden verder neiging kunnen hebben te veronderstellen, dat de schrijver toevallig op de hoogte gekomen is van de wetenschap van een ander, deze snel publiceert om dan de gestolen veer op zijn hoed te drukken.

Fraai is dit niet. Zeer zeker niet omdat hij zich dan doelbewust op den voorgrond dringt en tracht een ander op den achtergrond te houden.

Komt hier bovendien het begrip financieel winstbejag bij, dan is dit wel dubbel en dwars een minne streek.

Als gevolgtrekking zouden we kunnen zeggen :

Een poging tot het aan zich trekken van een aan den schrijver niet toebehoorende prioriteit, of dit doelbewust of onbewust geschiedt, kan noch wetenschappelijk noch ethisch toelaatbaar geacht worden.

C. BERTRAM,
's-Gravenhage,

OPROEP NOOD-COMITÉ 1940

*Vacantieregeling voor gezinsleden der door den oorlog
getroffen collega's.*

Naar aanleiding van reeds uit vele deelen van ons land binnengekomen aanbiedingen voor het beschikbaar stellen van logies aan de families van de door den oorlog getroffen collega's, verzoekt het *Nood-Comité 1940* alle geïnteresseerden, zoowel zij die logies beschikbaar willen stellen als degenen die van het aanbod gebruik wenschen te maken, hiervan *omgaande* opgave te willen doen bij den voorzitter van dit comité, den heer A. L. J. C. v a n H a s s e l t, 90, *Laan van Meerdervoort*, te 's-Gravenhage. De eersten wat betreft het aantal beschikbare bedden, tijd en duur waarop zij de betrokkenen kunnen ontvangen, voorkeur voor kinderen alleen of eventueel in gezelschap van familieleden enz.; de anderen wat betreft hun belangstelling voor dit plan, het aantal en den leeftijd van hen die er eventueel gebruik van zouden willen maken enz.

DE HULP AAN FINSCHE COLLEGA'S

's-Gravenhage, 27 Juni 1940.
90, Laan van Meerdervoort.

*Aan de Tandartsen, die hebben bijgedragen tot hulp
aan de FINSCHE collega's.*

Geachte Collega,

Langs dezen weg zeg ik U in de eerste plaats dank voor hetgeen U mij ten behoeve der collega's in *Finland*, die door den oorlog zoozeer getroffen waren, hebt toegezonden.

En verder wil ik gaarne U in het kort mededeeling doen van de resultaten van mijn oproep en van mijn verdere bemoeiingen in dezen.

Na de circulaire, die ik aan alle Nederlandsche tandartsen verzond, verscheen in het „Tijdschrift voor Tandheelkunde” van April l.l. nogmaals een aansporing, welke in een artikel van de hand van den Hoofdredacteur, *Nord*, warm werd ondersteund.

Den 24^{en} *April* verzond ik een schrijven aan collega *Per von Bonsdorff*, te Helsinki, met de mededeeling dat door de Nederlandsche collegae een bedrag van *f* 1939,— was bijeengebracht (hetwelk omgezet volgens de toenmalige valutaverhoudingen \pm 50.000,— Finsche marken beteekende).

Ik verzocht hem verder mij per omgaande te doen weten: het aantal der getroffen tandartsen, welke maatregelen men in Finland dacht te nemen om hen te helpen en aan welk Comité of welke vereeniging het geld gezonden diende te worden. In afwachting daarvan hield ik het geld onder mijn berusting.

Heden, den 24^{en} *Juni*, dat is dus precies twee maanden later, ontving ik zijn antwoord uit Helsinki, gedateerd den 4^{den} Mei, dus vóórdat ons land zelf in den oorlog was betrokken. Ik laat het hier volgen:

„Dear Colleague,

At first I will thank you for your kind letter of April 24th, which I have not received till now. I am very grateful for the sympathy you have shown to my suffering colleagues here and for the great work you have

done to manage help for them. It is impossible for me to thank you enough for what you have done.

I will now answer your questions.:

1. We have a federation of dentists here in Finland, charged with federational, social and collegial questions, and this federation will now take care of the aid to the suffering.

2. About 20 colleagues lost their homes and instruments through bombraids on open towns and 53 through cession of the eastern parts of the country to Russia.

We who have had better luck, are trying to collect contributions of money to buy the necessary equipment for them.

3. The means you have collected you can send if you wish to me, and I will transfer them to Finlands Tandläkarförbund. They will send you a receipt to prove that they received the gift.

4. A short time ago I received means collected in Belgium. They were sent to me as a cheque in Finnish marks. Probably this is a safe way of sending money.

I send you my best greetings,

yours very sincerely,

signature: PER VON BONSDORFF."

Daar het thans niet mogelijk is geld naar Finland over te maken, kan ik natuurlijk onmogelijk aan zijn verzoek voldoen.

Ik zal hem evenwel antwoorden, dat het geld hier nog steeds aanwezig is en dat ik bereid ben, zoodra dit weer kan, het aan hem te zenden.

De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat de Finsche collega's, wanneer zij vernemen hoezeer ook vele Nederlandsche tandartsen thans door den oorlog getroffen zijn, afstand willen doen van onze toegezegde bijdrage. In dat geval zou ik U willen voorstellen het bedrag te storten in ons eigen NOODFONDS 1940.

Hopende, dat U met het bovenstaande accoord kunt gaan, blijf ik,

met collegiale groeten,

A. L. J. C. VAN HASSELT

UITSpraak VAN DEN RAAD VAN BEROEP
INZAKE OVERTREDING VAN EEN BINDEND BESLUIT

De Raad van Beroep van de Ned. Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde,

Gezien de stukken, waaronder de uitspraak van den Afdeeliningsraad der Afd. M., alsmede de memoriën van appel door partijen ingediend, alle over en weder aan hen beiden medegedeeld,

Gehoord de partijen X en IJ, alsmede A en B en, de beide laatst genoemden als vertegenwoordigers van de A.Z.C., in de mondelinge behandeling der zaak voor den Raad van Beroep op 26 October 1939 en 11 December 1939, waarbij partijen hunne grieven tegen de beroepen uitspraak omstandig hebben toegelicht, zijnde X en IJ ter voormelde zittingen bijgestaan door hun raadsman R, advocaat te Q.

Gehoord voorts ter laatstvermelde zitting tot het verschaffen van inlichtingen, Z, tandarts te D, den secretaris van de Maatschappij en den secretaris van de Centrale Ziekenfonds Commissie der Maatschappij;

Gelet op de door de A.Z.C. en de door het Ziekenfonds V. en O. der Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst, hierna te noemen V. en O., respectievelijk op 17 Maart 1939 en 24 Maart 1939 bij den Afdeeliningsraad voornoemd ingediende klachten, luidende:

Afd. Ziekenfonds Commissie.

P. . . , 17 Maart '39.

Aan den Afdeeliningsraad van de Afd. M.
der Ned. Mij tot bev. der Tandheelkunde.

Geachte Collegae,

De Afd. Ziekenfondscommissie ziet zich genoodzaakt tegen de collegae X en IJ, beiden als tandarts gevestigd te D, de navolgende klachten in te dienen:

1. dat beide collegae, werkzaam aan het Maatschappij-Ziekenfonds V. en O. van de Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst een mondelinge afspraak hebben gemaakt met het Arbeiders-

Ziekenfonds te D. en daardoor overtreden hebben de bepaling, voorkomende in de overeenkomst tusschen de Ned. Mij. tot Bev. der Tandheelkunde en het Ziekenfonds V. en O., waarbij vastgelegd is, dat het den medewerkenden tandartsen verboden is met een concurrerend Zfds eenigerlei overeenkomst aan te gaan.

2. dat beide collegae hierdoor overtreden hebben het Bindend Besluit der Mij. sub la.
3. dat beide collegae aan het herhaald verzoek, om met de A.Z.C. deze quaesties te bespreken geweigerd hebben te voldoen.

Toelichting.

sub 1. Uit de hierbij overgelegde en de leden van het Arbeidersfonds, met volkomen medeweten der tandartsen, rondgezonden circulaire, kan voldoende blijken, dat er tusschen partijen een overeenkomst, zij het een mondelinge, bestaat.

Hoewel het door genoemde tandartsen, zie de correspondentie, wordt voorgesteld, alsof zij de fondsleden als particuliere patiënten beschouwen en behandelen, komt de honoreering hierop neer, dat zij niet een hooger bedrag dan 75 ct. per ziel per jaar ontvangen voor hunne verrichte werkzaamheden.

De A.Z.C. wensch hierbij tevens op te merken, dat collega Z, eveneens tandarts te D en verbonden aan het Mij. fonds V. en O., aanvankelijk eveneens zich aan deze overtreding heeft schuldig gemaakt. Hij heeft echter op de bijeenkomst, welke de A.Z.C. op 9 Maart belegd had, en waar hij als eenige der collega's uit D was verschenen, het verkeerde van zijn handelwijze ingezien en inmiddels schriftelijk aan het Arbeiders-Ziekenfonds zijn medewerking opgezegd.

sub 2 behoeft geen toelichting.

sub 3. Zie bijgaande correspondentie, waaruit o.m. voldoende blijkt, dat het werk der A.Z.C. geen enkel resultaat kan opleveren, indien collegae zich op deze wijze meenen te mogen onttrekken aan herhaald verzoek om met de A.Z.C. te confereeren.

In verband met de onaangename positie (ook financieel), waarin coll. Z, die van goeden wille is, thans verkeert, mag de A.Z.C. zeker wel bij U er op aandringen, dat deze quaestie met den meesten spoed in behandeling wordt genomen.

Met collegiale groeten,
namens de A.Z.C.
w.g. F.

Met 16 bijlagen
en

Maatschappij-Ziekenfonds
V. en O.

V 24-3-'39.

Namens het dagel. bestuur van het Mij. Ziekenfonds „V. en O.” hebben wij de eer U mede te deelen vernomen te hebben, dat er een

mondelinge afspraak bestaat tusschen de heeren X, IJ en Z, tandartsen te D eenerzijds en het Arbeiders-Ziekenfonds te D anderzijds (naar wij vernamen is intusschen door den heer Z deze afspraak opgezegd). Beleefd verzoeken wij U deze zaak in onderzoek te willen nemen.

Met het oog op de thans moeilijke positie van den heer Z meenen wij, dat het zeer wenschelijk is spoed in dezen te betrachten.

w.g. Dr. B, voorz.
w.g. S, secret.

Aan den Afdeel. Raad v.h. district M
der Ned. Mij. t. b. der Tandheelkunde.

Gelet op de motiveering van de naar aanleiding van de beide ingediende klachten gedane uitspraak van den Afdeelintraad, waarbij deze o.m. overweegt

dat den Raad is gebleken, dat de klagers kennelijk bedoelen, dat door de heeren X en IJ in ieder geval is gehandeld in strijd met het belang van de Ned. Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde; dat de Afdeelintraad op grond van hetgeen haar bij de behandeling dezer zaak is gebleken niet het wettig en overtuigend bewijs geleverd acht dat een overeenkomst, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, bestaat of heeft bestaan tusschen de heeren X en IJ eenerzijds en het Arbeiders Ziekenfonds te D anderzijds;

dat genoegzaam is gebleken:

1. dat op grond van besprekingen gevoerd tusschen de heeren X en IJ en het Arbeiders Ziekenfonds, verzekerden van het Arbeiders Ziekenfonds op vertoon van hun inschrijvingskaart in dit fonds tandheelkundige hulp bij de tandartsen X en IJ konden verkrijgen en verkregen tegen een zéér matig berekend tarief;
2. dat het Arbeiders Ziekenfonds bij wijze van proefneming gedurende een jaar haar verzekerden als „particuliere patiënten” bij deze tandartsen liet behandelen, teneinde te beoordeelen of het berekende tarief de finantieele draagkrach van het Ziekenfonds al dan niet te boven zou gaan;

dat door deze handelwijze van de heeren X en IJ ook zonder uitdrukkelijke overeenkomst, een toestand is geschapen welke het Bindend Besluit juist beoogt te voorkomen en te verhinderen en welke in feite niet anders is dan wanneer wel een uitdrukkelijke overeenkomst met het Arbeiders Ziekenfonds zou zijn gesloten;

dat de Raad derhalve van oordeel is dat hier door de heeren X en IJ is gehandeld tegen den geest van het Bindend Besluit la der Mij. tot Bevordering der Tandheelkunde;

dat de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde belang heeft bij een naleving van haar bindende besluiten, dienend ter bescherming harer belangen, in den meest uitgebreiden zin;

dat dan ook de handelingen der heeren X en IJ in strijd zijn te achten met het belang der Maatschappij bedoeld in art. 51 van het Huishoudelijk Reglement;

Overwegende, dat zoowel X en IJ als de A.Z.C. van de uitspraak van den Afdeelingsraad, de beide ingediende klachten betreffend, tijdig zijn in beroep gekomen;

Overwegende ten aanzien van de door V. en O. ingediende klacht:

dat de Afdeelingsraad in de motiveering van zijn uitspraak, evenmin als bij het vaststellen van het tuchtmiddel, klaarblijkelijk een ook maar eenigszins voldoende duidelijk onderscheid maakt tusschen de door de A.Z.C. en de door V. en O. ingediende klacht en in stede van deze afzonderlijk te behandelen, zich er toe heeft bepaald, ten aanzien van beide te verklaren, dat klagers kennelijk bedoelen dat door de heeren X en IJ in ieder geval is gehandeld in strijd met het belang der Maatschappij, op grond waarvan de Afdeelingsraad, na onderzoek van de feiten, waarop de klachten gebaseerd waren, en na deze daartoe voldoende geoordeeld te hebben, op X en IJ het tuchtmiddel van berisping heeft toegepast;

dat het misschien juist kan zijn twee tegen dezelfde persoon ingediende klachten te voegen, vooral wanneer deze op dezelfde feiten betrekking hebben en dienaangaande slechts één uitspraak te doen, welke beide tegelijk recht doet wedervaren, doch er dan toch altijd op gelet moet worden of ieder der ingediende klachten afzonderlijk voldoende grond oplevert voor contradictoire behandeling door een rechtsprekend college der Maatschappij, zoowel met het oog op de formulering en den inhoud van de klacht als met betrekking tot de persoon die deze indient;

dat het den Raad van Beroep in casu onjuist voorkomt, dat dit door den Afdeelingsraad is nagelaten, daar het toch wel terecht betwijfeld kan worden of elke willekeurige, buiten de Maatschappij staande, persoon of instelling het recht kan laten gelden, dat een door hem of haar, tegen een lid ingediende klacht op grond van feiten in strijd met de door de Maatschappij voor haar leden vastgestelde zedelijke normen of interne rechtsregels, door haar rechtsprekende colleges op dezelfde voet onderzocht en behandeld wordt als door leden ingediende klachten;

Overwegende, dat uit de hierbedoelde klacht, evenals uit de geheele behandeling daarvan voor den Afdeelingsraad, duidelijk blijkt, dat V. en O. alleen beoogde te bewerkstelligen, dat een mogelijkerwijs aangegane overeenkomst tusschen X en IJ eenerzijds en het Arbeidersziekenfonds te D anderzijds geen voortgang zou hebben, aangezien dit naar zijn meening niet in het belang was van zijn positie ten opzichte van de

ziekenfondspatiënten te D tegenover het Arbeidersziekenfonds in die plaats;

Overwegende, dat de bedoeling van V. en O. met het indienen van de klacht, waarin gewezen wordt op overtreding van door de Maatschappij gestelde zedelijke normen, niet was geschied om die normen te doen eerbiedigen, doch enkel tot het bereiken van voor zich gewenschte doeleinden, weshalve de klacht op dien grond niet voor berechting in aanmerking had mogen komen;

Overwegende ten aanzien van de door partijen ingebrachte grieven tegen de uitspraak van den Afdelingsraad, gedaan naar aanleiding van de hierboven gememoreerde door de A.Z.C. ingediende klacht:

dat X en IJ als eerste grief tegen de beroepen uitspraak in het midden brengen, dat de Afdelingsraad ten onrechte zijn onderzoek heeft uitgestrekt buiten de klachten om, daar uit dezelve duidelijk blijkt, dat het bestaan van een overeenkomst en daardoor schending van meergenoemd Bindend Besluit is ten laste gelegd, terwijl de Afdelingsraad in zijn uitspraak heeft geoordeeld dat een tuchtmiddel moest worden toegepast op grond van het feit, dat naar zijn meening, gebaseerd op het door hem ingestelde onderzoek, evenals volgens de kennelijke bedoeling van klagers, door hen in ieder geval is gehandeld in strijd met het belang van de Maatschappij;

dat, daargelaten of de door den Afdelingsraad aan de klachten gegeven interpretatie en de daarop gebaseerde uitspraak juist is, de Raad van Beroep deze grief niet gegrond acht, aangezien een klacht, overeenkomstig art. 53 van het Huishoudelijk Reglement der Maatschappij, alleen de feiten waarover geklaagd wordt, duidelijk moet omschrijven, en de mededeeling bevatten tegen wien zij is gericht, doch de qualificatie van de feiten, die de overtreden norm aanduidt, anders dan bij de gewone strafrechtspraak, van geen beteekenis is voor de al of niet-toepassing van eenig tuchtmiddel, zoodat de Afdelingsraad in casu geheel vrij was uit de gestelde feiten de conclusie te trekken van overtreding van een andere norm dan in de klacht gesteld;

dat de tweede grief van X en IJ zich richt tegen het feit, dat de Afdelingsraad, hoewel hij niet het wettig en overtuigend bewijs geleverd achtte dat door X en IJ een overeenkomst was gesloten met het Arbeidersziekenfonds te D, toch van meening was, dat door hun handelwijze een toestand was geschapen, welke het Bindend Besluit juist beoogt te voorkomen en te verhinderen, waarmee volgens den Afdelingsraad tegen den geest van het Bindend Besluit was gehandeld en dientengevolge hun handelingen in strijd waren te achten met het belang der Maatschappij;

dat deze grief van X en IJ, die zij bij monde van hun raadsman ter zitting van den Raad van Beroep nader geadstrueerd hebben, gegrond is, daar immers, gelijk ook genoemde appellanten deden opmerken, een Bindend Besluit ten zeerste ingrijpt in de individueele handelingsvrijheid

van de leden der Maatschappij, met het oog waarop de totstandkoming daarvan dan ook terecht met vele waarborgen omringd is, en het derhalve noodzakelijk is, zich bij de disciplinaire berechting van overtredingen van genoemd Bindend Besluit nauwkeurig aan den vastgestellten tekst te houden en deze niet, zooals de Afdeulingsraad deed, door interpretatie boven hetgeen daarin is vastgelegd uit te breiden, zoodat, zooals in casu is geschied, naast overtreding van dat Besluit ook overtreding van den geest daarvan aanleiding zou kunnen geven tot het toepassen van tuchtmiddelen;

dat, daargelaten of het scheppen van een dergelijken toestand, die het Bindend Besluit juist tracht te verhinderen, een overtreden van den geest van dat Besluit genoemd kan worden — de term „geest van het Bindend Besluit” is immers uiterst vaag en voor velerlei uitleg vatbaar — dit door X en IJ op zichzelf, indien door hen geen overeenkomst, hetzij schriftelijk, mondeling of stilzwijgend is gesloten, in geen geval is bewerkstelligd doordat zij de verzekerden van het Arbeidersziekenfonds tegen een matig tarief behandelden, zelfs niet indien dit gepaard gaat met het feit, dat het ziekenfonds voor een jaar daarmee een proef wil nemen, daar het Bindend Besluit slechts beoogt ongewenschte toestanden tegen te gaan, welke zouden kunnen ontstaan door het aangaan van hierbedoelde overeenkomsten, maar niet het behandelen van minvermogenen tegen een matig of zeer matig tarief, daar het uiteraard elken tandarts vrij staat voor zijn werkzaamheden te berekenen wat hem goeddunkt met inachtneming van geschreven en ongeschreven regels door de eischen van beroepsethiek gesteld;

dat hieraan niets kan af of toe doen het feit, dat het Arbeidersziekenfonds zijn verzekerden naar bepaalde tandartsen stuurt en deze niet geheel uit eigen beweging naar hen toe gaan, indien dit niet geschiedde na een uitdrukkelijke toezegging van die tandartsen aan dat ziekenfonds, dat zij de hun toegezonden patiënten tegen een matig tarief zullen behandelen;

dat de A.Z.C. in de tweede grief van haar memorie van grieven stelt, dat de Afdeulingsraad ten onrechte het wettig en overtuigend bewijs noodig oordeelt om tot het bestaan van een overeenkomst te besluiten, terwijl het overtuigend bewijs voldoende is en dit ook geleverd is;

Overwegende, dat de Raad van Beroep deze stelling juist acht, en mede op grond van hetgeen bij de behandeling der zaak in hooger beroep is gebleken, van oordeel is, dat dit overtuigend bewijs voor het bestaan der overeenkomst inderdaad geleverd is;

Overwegende, dat de Afdeulingsraad heeft vastgesteld, dat *op grond van besprekingen*, gevoerd tusschen de heeren X en IJ en het Arbeidersziekenfonds, verzekerden van het fonds op vertoon van hun lidmaatschapskaart in dit fonds tandheelkundige hulp bij X en IJ konden krijgen en verkregen tegen een zeer matig tarief;

Overwegende, dat weliswaar uit het bovenstaande niet volgt, dat de patiënten van bedoeld fonds tegen vergoedingen werden behandeld, welke gezamenlijk in maximum niet meer zouden mogen bedragen dan een vast bedrag per ziel per jaar, maar wel, dat „op grond van besprekingen” en dus van een overeenkomst, de verzekerden tegen een zeer matig tarief behandeld werden;

Overwegende, dat de Afdeulingsraad uit deze praemisse dus ten onrechte de conclusie heeft getrokken, dat door X en IJ geen uitdrukkelijke overeenkomst was gesloten;

Overwegende dat immers, indien de gevoerde besprekingen tot resultaat hadden, dat X en IJ zich verplichtten, de verzekerden op vertoon van hun lidmaatschapskaart tegen een matig tarief te behandelen, waartegenover het fonds zich verplichtte, zijn verzekerden naar hen toe te sturen, zooals in casu geschiedde, niet slechts de geest van het Bindend Besluit la, doch dit Besluit zelf overtreden is, daar dit het aangaan van eenige overeenkomst met een ziekenfonds, welke ook, verbiedt zonder toestemming van of namens het Hoofdbestuur;

Overwegende dat inderdaad X en IJ, zooals zij zelf opmerkten, weliswaar geheel vrij zijn om particuliere patiënten te behandelen tegen een vergoeding, die hen zelf goeddunkt, al was het gratis, doch elke overeenkomst dienaangaande en in ieder geval elke tweezijdige overeenkomst daaromtrent met een ziekenfonds, zoodra daarbij eenig het betreffende Maatschappijlid bindend beding ten aanzien van de honorariumbepaling, wijze van behandeling, betaling of anderszins is gemaakt, hetgeen hier naar de Raad oordeelt wel het geval was, in principe door het Bindend Besluit is verboden;

Overwegende, dat uit het feit, dat X en IJ hun rekeningen rechtstreeks aan de patiënten sturen en niet aan het ziekenfonds en voorts bij wanbetaling, zooals een enkele maal bij kleine posten voorkwam, zij geen verhaal op het ziekenfonds zoeken, geenszins volgt, dat er geen overeenkomst is, daar het immers wel aan geen twijfel onderhevig moet worden geacht of X en IJ wisten zeer goed, dat de door de verzekerden verschuldigde honoraria door het fonds aan dezen terugbetaald werden, aangezien het in de gegeven omstandigheden wel uitgesloten moet worden geacht, dat zij plotseling op advies van het fondsbestuur zich op eigen kosten tandheelkundige hulp zouden gaan verschaffen;

Overwegende, dat aan X en IJ weliswaar, blijkens een overgelegden brief van het hoofdbestuur, was toegestaan de verzekerden in het Arbeidersziekenfonds tegen een matig tarief te behandelen, doch dit geenszins involveerde de toestemming tot het sluiten van een overeenkomst dienaangaande, daar krachtens de daaraan door den secretaris van het hoofdbestuur enerzijds en X en IJ anderzijds gehechte betekenis, bedoelde toestemming slechts een algemeenheid was, welke nog eens vaststelde wat voor ieder vanzelf sprak, n.l. dat men minvermogenden tegen een

matig tarief mocht behandelen, echter alleen wanneer bedoelde patiënten uit eigen beweging of ook zelfs op instigatie van het fondsbestuur zich bij hen vervoegden, maar niet tengevolge van een door hen met het Arbeidersziekenfonds gesloten overeenkomst;

Overwegende, dat voor het bestaan, althans voor het tot stand komen van een overeenkomst, welke daarvan ook de inhoud moge zijn, nog pleit de omstandigheid, dat X en IJ aan den herhaalden oproep van de A.Z.C. en de pogingen dezer commissie om de zaak tot klaarheid te brengen en in de juiste banen te leiden, geen gevolg hebben gegeven, hetgeen X eerst motiveerde door te berichten, dat hij alleen een overeenkomst met het Maatschappij-Ziekenfonds A. en O. had en al zijn patiënten, die anders dan via dat fonds tot hem kwamen, particulier waren, en hij over zijn particuliere praktijk niet wenschte te spreken en allerminst in het bijzijn van zijn plaatselijke collega's, terwijl hij ter zitting van den Raad van Beroep heeft verklaard, dat hij op bedoelde verzoeken niet was ingegaan, omdat hij er bezwaar tegen had in tegenwoordigheid van den heer T, den Voorzitter der A.Z.C., over een en ander te spreken;

Overwegende, dat de eerst opgegeven reden van zijn weigering tot medewerking aan de bemoeiingen der A.Z.C., welke hem bij herhaling in alleszins correcten vorm had uitgenoodigd tot het verstrekken van gewenschte inlichtingen, deze geenszins rechtvaardigt;

Overwegende, dat ook het ter zitting van den Raad van Beroep door X aangevoerde motief niet als een redelijke verontschuldiging voor deze houding kan gelden, daar immers X heeft nagelaten, van dit op persoonlijke gronden berustend bezwaar tijdig melding te maken en daardoor de A.Z.C. belette om aan dit bezwaar tegemoet te komen door buiten tegenwoordigheid van den heer T te vergaderen;

Overwegende, dat een dusdanig gebrek aan medewerking door leden van de Maatschappij aan colleges hunner organisatie, welke namens de leiding der Maatschappij in belangrijke functies werkzaam zijn en welker leden daartoe op wettige wijze zijn aangewezen, respectievelijk gekozen, ernstig moet worden gelaakt;

Overwegende aangaande deze door X en IJ blijkbaar in onderling overleg aangenomen houding:

1. dat zij op zichzelf geacht moet worden te zijn een handeling, welke in strijd is met het doel en het belang van de Maatschappij, zooals bedoeld in art. 51b welke volgens art. 52 voor toepassing van een tuchtmiddel in aanmerking komt;
2. dat zij den indruk vestigt, dat X en IJ redenen hadden, om van bedoelde conferentie weg te blijven, daar deze hun moeilijkheden zou kunnen opleveren of feiten aan den dag brengen, welke voor hem bezwarend zouden blijken;

Overwegende dat evenwel de Raad van Beroep bij de behandeling der zaak tot de overtuiging is gekomen, dat door X en IJ met het Arbeidersziekenfonds niet slechts was overeengekomen, dat verzekerden van het fonds voor rekening van het fonds tegen een matig tarief behandeld zouden worden, maar ook, dat de gezamenlijke vergoedingen maximaal niet meer zouden mogen bedragen dan berekend naar een vast bedrag per ziel per jaar;

Overwegende, dat deze opvatting van den Raad van Beroep, behalve door de hiervoor genoemde houding van X en IJ ten aanzien van den oproep van de A.Z.C., ten eerste wordt ondersteund door het feit, dat een dusdanige overeenkomst ook door tandarts Z met het Arbeidersziekenfonds te D was gesloten, hetgeen pas aan den dag is gekomen toen deze voor de A.Z.C. verscheen, en aldaar, het onjuiste van zijn handelwijze inziende, zich verplichtte deze overeenkomst op te zeggen;

Overwegende, dat uit de verklaringen van Z blijkt, dat ook door X en IJ onderhandelingen dienaangaande met het Arbeidersziekenfonds gevoerd zijn en hij den indruk gekregen had, dat ook met hen door het Arbeidersziekenfonds een gelijke overeenkomst was gesloten;

Overwegende, dat deze indruk zijn rechtvaardiging daarin vindt, dat Z eenige malen door IJ is opgebeld, waarbij deze hem o.m. mededeelde, dat er afgesproken was met het Arbeidersziekenfonds de verzekerden als particuliere patiënten te behandelen, in dier voege, dat f 0,90 per ziel zou worden ontvangen, terwijl IJ later mededeelde, dat het Arbeidersziekenfonds aan Z zou voorstellen f 0,75 per ziel per jaar te betalen en op een vraag van Z of zij daar geen last mee konden krijgen, ten antwoord had gegeven dat niemand hen iets maken kon;

Overwegende, dat deze indruk nog wel versterkt moet zijn door het feit, dat IJ bij een derde telefoongesprek, na den oproep van de A.Z.C. om inlichtingen te verschaffen, toen Z hem er op wees, dat de Maatschappij bezwaren maakte tegen een regeling, waarbij zij tegen f 0,75 per ziel per jaar de verzekerden van het Arbeidersziekenfonds als particuliere patiënten behandelden, hem antwoordde: „hoe weten ze dat, wie heeft hun dat verteld?“;

Overwegende, dat ook uit de essentiële nauwkeurige weergave van deze verschillende telefoongesprekken, welke noch bij de behandeling in eerste instantie, noch voor den Raad van Beroep duidelijk werden weersproken, en in verband met de in de geheele aangelegenheid blijkbaar tusschen X en IJ overeengekomen houding, de Raad van Beroep tot geen andere conclusie is kunnen komen, dan dat de door X en IJ met het Arbeidersziekenfonds gesloten overeenkomst gelijke voorwaarden bevatte als die tusschen Z en genoemd fonds;

Overwegende, dat voorts deze opvatting van den Raad van Beroep nog wordt versterkt door de gebleken inschrijving der leden van het

fonds ten name van een der drie te D gevestigde tandartsen, een maatregel, welke met zijn administratieven omslag alleen verklaarbaar is, wanneer het fonds daardoor eventueel gegevens kan verkrijgen ter berekening van het aan elk der tandartsen toekomende honorarium;

Overwegende, dat ten slotte deze opvatting van den Raad van Beroep nog steun vindt in de verklaringen van den secretaris van den Centralen Bond van Ziekenfondsen aan dien der C.Z.C., behelzende, dat het Arbeidersziekenfonds, hetwelk onder voornoemden Centralen Bond ressorteert, met X en IJ buiten medeweten van de Maatschappij een overeenkomst had gesloten, en dat hij het bestaan van een dergelijk onderonsje niet juist achtte;

Overwegende, dat derhalve de Raad van Beroep op grond van al het vorenstaande van oordeel is, dat overtuigend is bewezen, dat X en IJ een overeenkomst hebben gesloten met het Arbeidersziekenfonds te D, waardoor zij hebben overtreden het Bindend Besluit Ia der Maatschappij;

Overwegende, dat de Raad van Beroep meent te mogen aannemen, dat de overeenkomst, waarbij was bepaald, dat het Arbeidersziekenfonds maximaal een vast bedrag per ziel per jaar zou betalen, na de daarmee ontstane moeilijkheden en de opzegging door Z, ook met X en IJ thans niet meer bestaat, en wel niet veel langer zal geduurd hebben dan de met Z gesloten overeenkomst, welke waarschijnlijkheid kan worden afgeleid uit het feit, dat het Arbeidersziekenfonds officieel heeft doen weten geen overeenkomst met X en IJ te hebben, terwijl bovendien de Centrale Bond van Ziekenfondsen, waartoe het Arbeidersziekenfonds te D behoort, zich tegen het bestaan van een onderlinge afspraak heeft verklaard;

Overwegende met betrekking tot de eerste grief van de A.Z.C. ten aanzien van de uitspraak van den Afdeulingsraad, dat, daargelaten of genoemde Raad op grond van de door hem gevolgde redeneering een juist tuchtmiddel heeft toegepast, een verbinding daaraan van een verplichting tot herstel van gedaan onrecht, noch op grond van de uitspraak van den Afdeulingsraad, noch op grond van het bovenstaande, den Raad van Beroep gewenscht voorkomt;

Overwegende dat immers, aannemende — gelijk de Raad van Beroep doet — dat de eerste overeenkomst, waarbij X en IJ maximaal een vast bedrag per ziel per jaar zouden ontvangen, reeds na korten tijd buiten werking was gesteld, ook een overeenkomst, waarbij slechts behandeling tegen een matig tarief is toegezegd, weliswaar formeel niet mag worden aangegaan zonder toestemming van of namens het hoofdbestuur, maar het naar 's Raads oordeel onder de omstandigheden, zooals die gebleken zijn, te ver zou gaan en bovendien zonder nut zou zijn, een dergelijke overeenkomst officieel te doen opzeggen, waardoor hoogstwaarschijnlijk alles onveranderd zou blijven, daar men aan zijn opzegging zonder enig bezwaar zou kunnen toevoegen, dat men, hoewel zich niet aan het berekenen van een matig tarief bindend, uiteraard voor minvermogen

dit in rekening brengt, zoodat in feite door de opzegging niets veranderd zou worden;

Overwegende, dat bij de vaststelling van het toe te passen tuchtmiddel rekening gehouden behoort te worden met het feit, dat niet is gebleken, dat op zichzelf de toestanden bij het Arbeidersziekenfonds te D iets te wenschen zouden overlaten, en het sluiten van een overeenkomst met dat fonds alleen verhinderd werd, doordat de A.Z.C. der Maatschappij zich op grond van een „voorloopige” afspraak jegens de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst verplicht achtte, haar toestemming daartoe te weigeren;

Overwegende, dat de Raad van Beroep, hoewel hij geenszins de waarde van voorloopige afspraken wenscht gering te schatten, toch hierbij niet uit het oog wil verliezen, dat deze voorloopige overeenkomst met bedoelde organisatie, ook na jaren nog niet door een definitieve, welke de verhouding tusschen de Maatschappij en de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst afdoende zou regelen, is gevolgd, van welke, aanvankelijk niet te voorziene, omstandigheid de minder goede regeling der tandheelkundige behandeling van ziekenfondsleden te D het gevolg was en ook het onderhavige conflict, waarbij op directe wijze noch de belangen der betrokken ziekenfondsleden noch die der ter plaatse gevestigde tandartsen betrokken waren;

Overwegende, dat voorts in aanmerking dient te worden genomen, dat Z, hoewel deze zelfs erkend heeft, dat door hem het Bindend Besluit was overtreden, op dezelfde wijze en tegelijkertijd als door X en IJ, door den Afdeeliningsraad ongemoeid is gelaten, daar men het blijkbaar voldoende achtte, dat hij het onjuiste van zijn handelwijze dienaangaande had ingezien en daarmede na zijn onderhoud met de A.Z.C. was opgehouden;

Overwegende dat een en ander ten zeerste als verzachtende omstandigheden kan gelden bij het vaststellen van het toe te passen tuchtmiddel wgens de op zichzelf ernstige overtreding van een Bindend Besluit;

Overwegende, dat op grond van de bovenstaande ten deze ter zake dienende overwegingen, thans, lettende op alle omstandigheden en den ernst der betreffende feiten, en met inachtneming van art. 22 van de Statuten en van de artikelen 51, 52, 60 en 61 van het Huishoudelijk Reglement, moet worden beslist als volgt:

R e c h t d o e n d e :

Vernietigt de uitspraak, waarvan beroep;

Verklaart de door het Maatschappij-Ziekenfonds V. en O. ingediende klacht niet ontvankelijk;

Verstaat, dat X en IJ zich hebben schuldig gemaakt aan:

1. overtreding van het Bindend Besluit Ia der Maatschappij;

2. een handeling in strijd met het doel en het belang van de Maatschappij;

Past op X en IJ, beiden tandartsen te D toe:

1. Schorsing voor den tijd van één dag, te weten den 30sten Juni 1940, wegens overtreding van het Bindend Besluit Ia;
2. Het tuchtmiddel van berisping wegens een handeling in strijd met het doel en het belang van de Maatschappij;

Veroordeelt hen tot gedeeltelijke vergoeding van de kosten, door den Raad van Beroep ter zake van de behandeling gemaakt, ten bedrage van éénhonderd gulden (*f* 100.—) en wel ieder ten bedrag^e van *f* 50.—, te betalen binnen een maand na de dagtekening van deze uitspraak bij den penningmeester der Maatschappij;

Verstaat, dat afschrift van deze uitspraak zal worden gezonden aan alle appellanten, den Afdelingsraad van de Afdeling M der Maatschappij, het Hoofdbestuur van de Maatschappij en aan de redactie van het „Tijdschrift voor Tandheelkunde” ter opneming in het officiëel orgaan der Maatschappij, zonder vermelding van namen en woonplaatsen.

Aldus gedaan door den Raad van Beroep der Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde, den 19en Juni 1940, samengesteld uit J. Sanders Ezn. te Amsterdam, voorzitter, I. A. Holthaus te Zwolle en P. H. Buisman te Tiel.